

1971-11-18

AFSENDER

Sonja Ferlov Mancoba

MODTAGER

Niels Ferlov

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Afsendersted:

Paris

Modtagersted:

København

Arkivplacering:

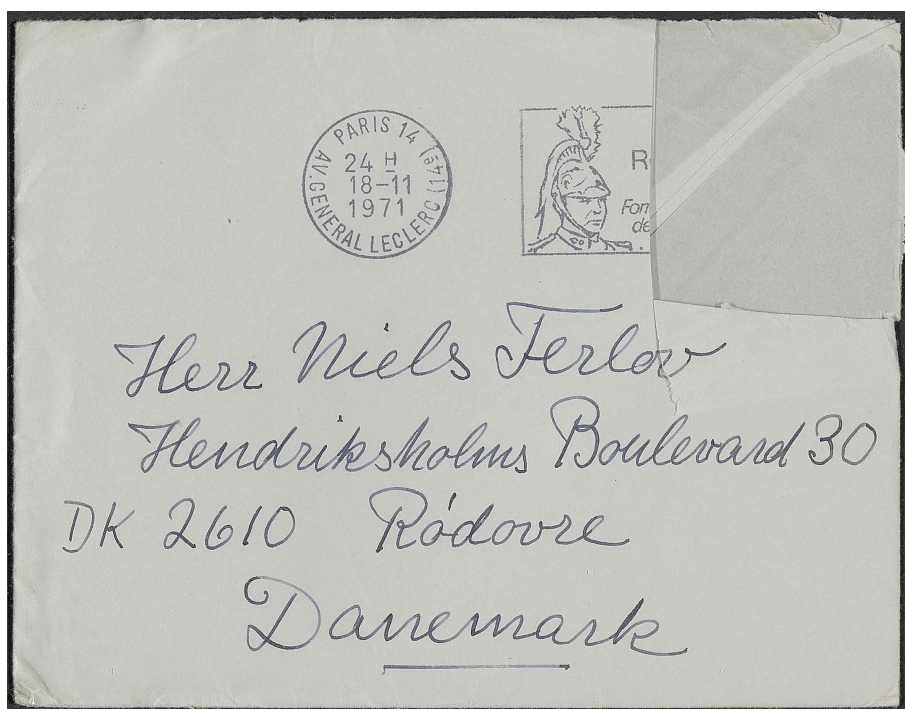
Ferlov Mancoba arkivet.

DOKUMENTINDHOLD

Sonja Ferlov Mancoba skriver til Niels Ferlov om hvordan hun stadig langsommere "prøver at skære en Vej dybere ind i Skulpturen". Hun svarer ham at hun er glad for den påskønnelse og forståelse der er kommet udefra men at hendes fokus er på de problemer hun står med i dag: kampen for at bidrage til skabelsen af et nyt og sundere samfund.

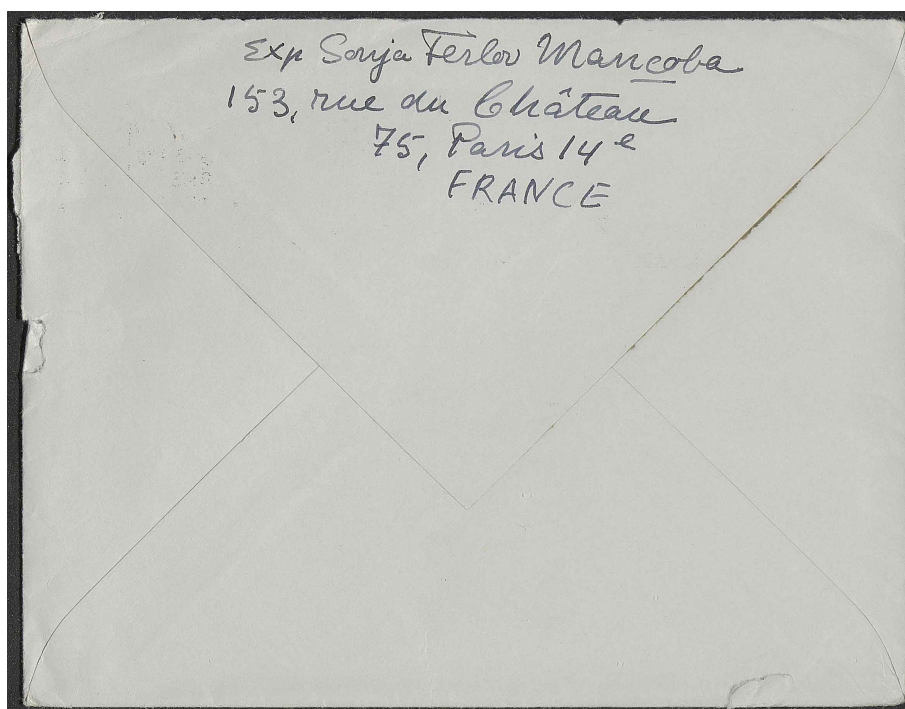
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

153, rue du Château
Paris 14^e

18 Nov/
71

Kære Niels, Fætter og gamle Barndansover.
Men jeg langsomt og stadig langsommere
prøver at skære en Vej dybere ind i Skulpturen
skriver jeg Brev i Tankerne og ligesom
fletter dem ind deri. Nu er det til dig og
der maa lidt paa Papiret. —
Hjertelig Tak for dit gode Brev til 1ste Nov
det glæded mig meget, og ikke mindst at
høre at ogsaa du besøgte Onkel Knud
for jeg er forvisset om at man værdsætter
det højt, og at det bidrager ham til at
holde Ligevægten i et sandt Øjeblik.
Han er vel som os og bryder sig i Virkelig-
heden Fanden om Fødselsdag, men naar
man runder de 90, saa dukker maarkke
saa mange Tanker op, tilbage og frem, og
da er det godt at føle at vi Mennesker
ligesom lever i Forbængelse af hinanden.
Tak for dine gode Ønsker for du rorte
lige ved et væsentligt Punkt. Det er jo
godt med denne Større Forståelse og Paaskønnelse
udefra (det som for en stor Del skyldes
vor gode Ven Steingrims baade praktiske
og menneskelige Hjælp og Solidaritet).
Det varmer og styrker uden Tvivl, men

kun selv kender man jo til Fulde
sine Svagheder og intet fejrer det jo til
Løsningen af de Problemer man staar med
foran sig i Dag. Støre blir Ansvar og
man mages til Stødighed mere af Bevidstheden
om den ineffektivitet vi enkelte Mennesker
maa affinde os med overfor en Verden et
Samfund som vi for hver Dag ser fjerne
sig mere og mere i Umenneskelighed fra
det som var vore Haab. Vi staar overfor
dette umulige: Hvad end det kan lykkes
os at sætte positivt ind, saa kan det kun
ligesom vi tilhøre dette Samfund ligesom
vi og dog er det vort dybeste Ønske at
se et nyt og sundere Samfund gro
frem af den Raadendskab hvori Menneske-
skeden i Dag synes at svømme.
Intet evner vi alene, og vor Kamp kan kun
være Haand i Haand i Kæde med Mennesker
gennem alle Tider og andre Samfund og kulturer,
som har kæmpet med Livet som Trudsats,
for Menneskets værdige gennemførelse i Fælles-
skab. Mennesket dør, men Ideerne de som
staar for sande Værdier, de er udådelige.
Og har Skabnen skænket os Livet i en Periode
hvor alt synes at falde sammen i Komplet
Degeneration, da er det vel paa samme Tid
Haabefuldt, for der netop ligger de
livskraftige Spiser til det nye, som skal komme.

2/ Og fortrøstningsfuldt og støt maa vi gaa
omend vi mages af at være Slaves af den
ydre Tid i evig Konflikt med den indre
vi lever i os —

Jeg kan hilse dig fra Wanga, jeg læste dit
Brev for ham forleden han var her paa Onsd.
Han er nu Soldat i Strasbourg, Sekretar. Først
var han telegrafist i Mulhouse. Han er ved
godt Mod paa trods af alle Militarlevets Dumheder.
Har endnu ca 9 1/2 Udr. tilbage. Han siger
Strasbourg med Domkirken er en smuk gammel
Ref. omend han ikke finder Befolkningen specielt
Sympatisk. Han har genoptaget lidt i sine
3 Ugentlige Friaftner sit Studie af Shakespeare
og det gir ham nyt Mod at prøve at grave
lidt dybere ned i disse uendelige menneskelige
Kilder med evige og grandiose Sandheder og Værdier
som Fortiden her skænked os til Evtigt Eje og Rigdom.
Og alt faar det jo større Værdi og øger ens Ligevægt
naar man maa gøre face til det virkelige
nuværende Liv omkring en —

Hjertelig Tak for Tanken om fotografiet, for
din Dattersøns Skyld blir jeg jo glad derfor
en Dag. Men du ved vi fejrer hverken Fødsels-
dag el. ful her kun de Festsdage som pludselig
springer frem som Stjerneskuud inde fra fjelde
af intim menneskelig Kontakt. Man kan jo
knapt maa at faa vendt sig engang rundt for
det er Fødselsdag og ful igen og værre blir det med
alderen. —

Jeg haaber at hele Familien Faki har det

godt og er tilfredse, og at hender 2 deflige
Drenge gør vel. Jeg maa skrive hende
et lille Ord, for jeg var rørt over at de alle kom
den Aften jeg besøgte dig med Steingrim.

Kære Niels, nu maa jeg nok
slutte med alle gode Ønsker
om Sundhed og godt Mod for dig.
Rart er det at ha' en gammel
Ven og Fætter at snakke med.

De Kærligste Hilsener
fra os alle 3 Ernest (Wonga i Strasbourg)
og Souja

Ernest har et lille Rum nær herved,
hvor han arbejder. Saa stille tager vi
hver paa sit ^{Dagen om} og ser kun Morgen og Aften.

Lev vel!

Souja